

ת"פ (באר שבע) 42118-11-23 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' דניאל מאור (עציר) - הובא ע"י שב"ס

ת"פ (באר-שבע) 42118-11-23 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' דניאל מאור - הובא ע"י שב"ס שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 42118-11-23
מדינת ישראל - פמ"ד

נגד
דניאל מאור (עציר) - הובא ע"י שב"ס
בית משפט השלום בבאר-שבע
[14.11.2024]
כבוד השופטת שוש שטרית
ע"י ב"כ עו"ד שחר אלוש יפרח
ע"י ב"כ עו"ד אפרת צרפתי
גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האיטום המתוקן, בעבירות בנשק (החזקה), לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא (בהתאמה) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + (ג) לפקודת הסמים [נ"ח], התשל"ג - 1973 (להלן: פקודת הסמים); החזקת כלים, עבירה לפי סעיף 10 בפקודת הסמים.

כתב האיטום המתוקן

1. מהעובדות עולה כי החל מיום 05.10.2023 ועד ליום 28.11.2023, החזיק הנאשם ביחידת דיור בבאר שבע. ביום 28.11.2023, סמוך לשעה 20:55, הגיעו שוטרים במסגרת פעילות משטרתית יזומה, ליחידת הדיור וביצעו בה חיפוש. במעמד כך, אותרו הפריטים הבאים אותם החזיק הנאשם שלא כדין:

א. בשידה שבמטבח, חלקי אקדח חצי אוטומטי "סטאר" ומחסנית תואמת שהיו עטופים במגבת שהונחה בתוך שקית. האקדח אינו תקין אך מסוגל להרוג אדם.

ב. במגירה במטבח, מטען חבלה מאולתר שהכיל תערובת נפץ שהכילה דיפניל-אמין, מלח ניטראטי ומלח פרכלוראטי. מטען החבלה שנעטף במגבת והונח בתוך שקית, הוא מטען שבכוחו להמית אדם בעת התפוצצות, בכפוף להימצאות אמצעי ייזום ומערכת הפעלה.

ג. בארון בחדר השינה, שקית ובתוכה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של כ-70 גרם נטו; על המיטה שקית ובתוכה סם מסוכן מסוג M-CHLOROMETHCATHINONE במשקל של כ-70 גרם נטו; בארון הבגדים, משקל אלקטרוני קטן ולידו שקית שקופה ובה שקיות חלוקה קטנות.

במעשיו המתוארים לעיל, החזיק שלא כדין בחלקי נשק וכן אביזר של נשק. כמו כן, החזיק בסמים מסוכנים שונים שלא לצריכתו העצמית ושלא כדין, וכן כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו.

ראיות לעונש וטיעוני הצדדים

2. התובעת, עו"ד שחר אלוש, הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם. בטיעוניה לעונש בכתב ועל פה, חידדה כי בכל הנוגע לעבירות הנשק, הוראת החיקוק - סעיף 144 א רישא, על פיה הורשע הנאשם מייחסת לו החזקת מטען החבלה המאולתר, ואילו הוראת החיקוק - סעיף 144א סיפא מייחסת לו החזקת חלקי אקדח מסוג "סטאר" תקול שאינו יורה, אך בכוח להמית ומחסנית תואמת. המדינה טענה לקביעת מתחם עונש אחד לכלל העבירות, כך שינוע בין 45 ל-66 חודשי מאסר בפועל ואת עונשו של הנאשם, על פי הסדר הטיעון, עתרה לקבוע על 45 חודשי מאסר בפועל. בטיעוניה למתחם העונש ההולם טענה לפגיעה חמורה ביותר בערכים המוגנים שנועדו להגן על ביטחון הציבור ושלמות גופו וחיייו של האדם. אשר למטען החבלה המאולתר, הדגישה בכך שהינו נשק התקפי קטלני שהחזקתו של הנאשם תוך שיצר סיכון גבוה לפגיעה באחרים, לרבות שכנים הגרים סמוך לביתו (הפנתה לע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' פאדי (22.01.20)). המדינה טענה כי עבירות הנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה, הפנתה להנחיית פרקליט המדינה 9.16 ללמד על החומרה במדיניות הענישה בעבירות נשק, והדגישה בעובדה כי הנאשם החזיק בחלקי אקדח שהיה תקול אם כי ביכולתו להמית ולצדו מחסנית תואמת. זאת, בנוסף לאותו מטען חבלה מאולתר. בטיעוניה לעבירת הסמים, טענה לפוטנציאל הנזק הישיר לצרכני הסמים, ולנזקים נלווים לעבירות אלו, כמו, ביצוע עבירות רכוש ואלימות על ידי הצרכנים לשם השגת המימון לרכישתם. בהקשר זה הדגישה בעובדה כי מדובר בסוגי סם שונים, בכמות לא מבוטלת, ולצדם כלים לחלוקת הסם (משקל אלקטרוני ושקיות חלוקה) המצביעים על כוונה להפצה וסחר. אשר לעונשו של הנאשם, לצד האחריות שלקח על מעשיו והודאתו והשלכותיה על ניהול ההליך נגדו, טענה המדינה להכרח בהרתעת הרבים נוכח נפיצות העבירות, ולא פחות מכך, להרתעת הנאשם, בין היתר, נוכח עברו הפלילי בעבירות רכוש ואלימות, לרבות כלפי שוטרים, בגינם נגזרו עליו עונשי מאסר בפועל, ולרבות מאסר על תנאי בעבירות אלימות שתלוי ועומד נגדו. בסופם של דברים, עתרה לגזור עונשו בחלקו התחתון של המתחם לצד ענישה נלוות. 3. ב"כ הנאשם, עו"ד אפרת צרפתי, הגישה תעודה על קורס תקשורת מעצימה במשפחה בו השתתף הנאשם במהלך תקופת מעצרו (נ/1). ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש לו טענה המאשימה אינו הולם את מעשי הנאשם, ולמעשה מחמיר עמו יתר על המידה. בכל הנוגע לאקדח, הדגישה כי מדובר באקדח לא תקין ולמעשה בחלקי נשק, והפנתה לת"פ 4658-05-21 מדינת ישראל נגד אבו רקייק, שם קבע מותב זה מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל. אשר למטען החבלה, טענה לקיומה של חוות דעת בעניין "מדברת בעד עצמה" אם כי לא מצאה לנכון להגישה כראיה.

עוד נטען כי כתב האישום חסר פרטים ביחס לכמות/משקל החומר הנפיץ במטען המאולתר, לרבות מערכת הפעלה, ומשכך, לא היה זמין להפעלה ולא היווה סכנה ממשית הגם שהוחזק בביתו של הנאשם. לדידה של ב"כ הנאשם, גם העדר ידיעה באשר לתקופת החזקת הנאשם את הנשק וחלקי הנשק ביחידת הדיור, מהווה נסיבה מקלה במכלול השיקולים בקביעת מתחם העונש.

בהתייחסה לעבירות הסמים, טענה כי אין מדובר בסמים מהמסוכנים שבפקודת הסמים, וכי הכמויות אינן גבוהות וכי אילו היה מוגש כתב אישום נפרד בעבירת הסמים, כי אז היה מתחם העונש נקבע, לכל היותר, בין 8 - 10 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם לא טענה למתחם עונש אם כי הפנתה למקרים בפסיקה אשר לדידה יכולים להוות אמת מידה לעונשו של הנאשם. בין היתר, הפנתה לת"פ (שלום ב"ש) 4658-05-21 מדינת ישראל נ' אבו רקיק (13.12.22), שם נקבע הולם בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר שיוכלו וירוצו בעבודות שירות; לת"פ (מחוזי חיפה) 12158-04-23 מדינת ישראל נ' אליאב אסולין (30.01.24); לת"פ (שלום י-ם) 45130-06-20 מדינת ישראל נ' עבאסי (23.11.20);

אשר לעונשו של הנאשם, ציינה בגילו הצעיר, באחריות שלקח על מעשיו והודאתו שחסכה זמן שיפוטי יקר. נטען כי מדובר במי שסיים חוק לימודיו ובעל תעודת בגרות מלאה, שהגם שלחובתו 2 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, כיום עושה מאמצים לשנות אורחות חייו, ואף השתתף בקורס תקשורת מעצימה במסגרת מעצרו.

בסופם של דברים, ולאחר שציינה כי הנאשם נתון במעצר תקופה ממושכת לראשונה בחייו, עתרה לגזור עונשו ל 24 חודשי מאסר בפועל; להימנע מהשתתף קנס אשר ככל שיושת עליו הוריו ידרשו לשלמו; להימנע מפסילתו לנהיגה בהינתן שלביצוע העבירות לא נלוותה נהיגה ברכב, ועל מנת לאפשר חזרתו במהרה למעגל העבודה לאחר שחרורו ממאסר.

הנאשם בדבריו, הביע חרטה על מעשיו, בקש שלא להחמיר עמו וקיווה לחזרתו לחיים נורמטיביים.
דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

קביעת מתחם העונש ההולם למעשי העבירות תעשה בהתאם לעקרון ההלימה, אשר בגדרו יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

4. הערכים המוגנים בבסיס האיסור על החזקת נשק הם שמירה על הגוף והחיים, שמירה על הסדר הציבורי והביטחון האישי.

בע"פ 4215/18 חטיב נ' מדינת ישראל (8/7/18), חזר והדגיש בית המשפט העליון בסכנה הפוטנציאלית הגלומה בעבירות נשק, בציינו כי עבירות מסוג זה מחייבות ענישה משמעותית, גם כשמדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי.

ובע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סוחב (05.11.19) נקבע כי הענישה הקיימת בנוגע לעבירת נשק אינה משקפת נכונה את חומרת התופעה שהפכה ל"מכת מדינה" ועל כן נכון ומוצדק להעלות את רף הענישה. ראו גם בע"פ 1729/19 עבארה נ' מדינת ישראל, וסקירת פסיקה בע"פ 3169/21 מדינת ישראל נ' אגבריה (21.06.23).

נוכח התפשטות התופעה והשלכותיה הקשות על הסדר והביטחון הציבורי נדרשה התערבות המחוקק בהוראת השעה שבתיקון 140 בחוק העונשין, תשפ"ב - 2021 (להלן: התיקון לחוק) אשר באופן מכוון קורא להחמרת הענישה תוך קביעת עונש מינימום. על פי התיקון לחוק, משהורשע אדם בעבירה לפי סעיף (א) רישא (ב 2) או (ב 3) רישא - לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, דהיינו, 21 חודשי מאסר בפועל (כולל מאסר על תנאי) אלא אם יחליט בית המשפט מטעמים מיוחדים שירשמו, להקל בעונשו.

הדברים האמורים מקבלים ביטוי בפסיקה שלאחר התיקון. כך למשל, בדברי בית המשפט בע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (14.4.2022), המתמצתים את הפגיעה בערכים המוגנים שבעבירות הנשק, במידת פגיעתן ההולכת ומעמיקה בחברה הישראלית ובעיקר בחובת בתי המשפט לענישה מכבידה להרתיע:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו [...]. עניינו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים [...]. ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'.

אשר להחזקת מטעני חבלה ראו בהרחבה בע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת (22.12.20), שם עומד בית המשפט על החומרה היתרה בהחזקת מטעני חבלה ועל הצורך בענישה מכבידה, גם על נעדרי עבר פלילי. הערכים המוגנים בבסיס האיסור על עבירות סמים נועדו להגן על שלומו ובריאותו של הציבור. לעבירות הסמים פוטנציאל נזק גדול במיוחד. מלבד הפגיעה החמורה בצרכני הסם עצמם, השימוש בהם, גורר ומחולל נזקים נלווים בדמות עבירות רכוש ואלימות המבוצעות על ידי המפיצים והצרכנים, בין היתר, לשם השגת המימון לרכישת הסמים. מכאן ולא בכדי, לשיקולי ההרתעה והגמול בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, כמו לסחר בסמים, ניתן משקל נכבד במכלול השיקולים לעונש. כך בדברי בית המשפט, בע"פ 9482/09 ביטון נגד מדינת ישראל (2011), כך גם בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010):

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין...; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד".

בחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירות בעניין הנדון מעלה כי מידת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית.

מבלי שיש לו היתר, החזיק הנאשם, בביתו, כלי נשק וסמים מסוכנים. לצד החזקת מטען חבלה מאולתר, החזיק הנאשם חלקי אקדח שבכוחו להרוג, ואם לא די בכך, החזיק 2 סוגי סמים מסוכנים שאחד מהם נמנה עם רשימת המסוכנים מאוד שבפקודת הסמים.

מטען חבלה הינו נשק קטלני שכל עשייה בו נועדה למטרה אחת - שימוש " התקפי", כדי לפגוע פגיעה אנושה באחר ולכל הפחות לפגוע ברכושו כאמצעי לחץ ואיום והכל תוך סיכון חייהם של חפים מפשע ולא בכדי קבע המחוקק עונש של עד 7 שנות מאסר לצד עבירה זו.

מכתב האישום וטיעוני הצדדים עולה כי במקרה הנדון מדובר במטען חבלה מאולתר, שכטענת ההגנה, לא ידוע גודלו ומשקל חומר הנפץ שבו, אם כי אין חולק, שבכפוף להימצאות אמצעי ייזום ומערכת הפעלה - בכוחו להמית. במילים אחרות, למטען החבלה המאולתר בענייננו לא נמצא אמצעי ייזום ולא מנגנון הפעלה. יחד עם זאת, ברי כי בהחזקתו את מטען החבלה בביתו, יצר הנאשם סיכון פוטנציאלי לנזק ממשי כלפי מבקרי ביתו, בעלי דירות סמוכות, ואנשים שצעדו בקרבת המקום. הדברים מקבלים משנה תוקף בהינתן החזקת המטען על ידי מי שאינו מורשה ובוודאי אינו מיומן בהחזקה וטיפול בנשק מסוג זה.

בנוסף לאמור, החזיק הנאשם בביתו, חלקי אקדח מסוג "סטאר" ומחסנית תואמת. האקדח אמנם נמצא לא תקין (תקול) אם כי עדיין מסוגל להרוג. בכל מקרה, יש להביא בחשבון כי המדינה מייחסת לנאשם החזקת חלקי נשק על פי הסיפא של הוראת החיקוק.

בנוסף, החזיק במספר מקומות 2 סוגי סמים, משקל אלקטרוני ושקיות חלוקה.

לעומת סם קנבוס שהינו סם מסוכן אולם אינו נמנה עם הסמים הקשים שבפקודת הסמים- סם מתילמתקאטניון, הידוע בכינוי "דוקטור" (MMC-4) הוא סם סינטטי מהמסוכנים שבפקודת הסמים. הסם ידוע כממריץ ומעורר הגורם לתחושת אופוריה והשפעותיו דומות לאלו של סמים כמו אמפטמינים ואקסטזי. הסם פופולרי במיוחד במסיבות ומועדונים ועלול לגרום לתופעות לוואי חמורות כמו דפיקות לב מואצות, עליה בלחץ הדם, חרדה, פרנויה והזיות. שימוש ממושך עלול להוביל להתמכרות פיזית ונפשית ולגרום לנזקים ארוכי טווח לבריאות המשתמש.

החזקת 70 גרם של סם "דוקטור" לצד משקל אלקטרוני ושקיות חלוקה, מצביע במובהק על כוונה של סחר והפצה של הסם, ומחמיר במעשי הנאשם ולרבות בפוטנציאל הנזק הטמון במעשיו.

הנאשם, אין חולק, הבין את הפסול במעשיו וחלקו בביצוע כלל העבירות הינו מלא ובלעדי.

ענישה נהגת - עיון בפסיקה הנוהגת במקרים שנסייבותיהם דומות או קרובות למקרה הנדון, מלמדת על ענישה

משמעותית מאחורי סורג ובריה, כפי העולה מהמקרים אליהם הפנו הצדדים עצמם ומהמקרים הבאים:

ברע"פ 2406/16 אייל יונגר נ' מדינת ישראל (29.09.16), (אליו הפנתה המאשימה ושנסיבותיו חמורות מהמקרה הנדון) נדחתה בקשה לערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי שדחה ערעורו על חומרת העונש. בית המשפט השלום קבע מתחם הולם בין 2 ל-5 שנות מאסר בפועל וגזר על המבקש 4 שנות מאסר, בנסיבות בהן הורשע המערער בהחזקת מטען חבלה מאולתר שבכוחו להמית, במחסן הצמוד למשרדו הנמצא מתחת ליציע של אולם ספורט אשר שימש ילדים רבים, ובנוסף החזיק סם קנבוס במשקל של 7.98 גרם. בדחותו את הבקשה, ציין בית המשפט המחוזי "עונש זה אינו מצדיק התערבות ערכאת ערעור".

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 21078-07-23 אלקטנאי נ' מדינת ישראל (22.05.24), התקבל הערעור על חומרת העונש, כך שעונש מאסר בן 36 חודשי מאסר בפועל הופחת בהסכמת המאשימה ל-30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השלום (ת"פ 56900-11-18) קבע מתחם הולם בין 32 ל-64 חודשי מאסר בפועל במקרה בו הורשע המערער בעבירות של החזקת נשק והחזקת תחמושת, בנסיבות בהן הועבר אליו על ידי אחר, תיק שהכיל : מטען חבלה ללא מקורות מתח הבנוי מקלט אלחוטי, נפץ חבלה חשמלי, חומר נפץ מרסק בשקל 250 מיליגרם, המאוגדים באמצעות סרט בידוד בצבע שחור; 4 מחסניות M16 שהכילו 188 כדורים ועוד 179 כדורים (5.56 מילימטר בתפזורת); זוג מחסניות M16-ריקות; רימון M7290.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 22076-02-23 זר נ' מדינת ישראל (03.05.23), התקבל ערעור על חומרת העונש, 69 חודשי מאסר בפועל (כולל 9 חודשי מאסר שהופעלו במצטבר) שהופחתו ל 59 חודשים. בית המשפט השלום קבע מתחם הולם בין 4 ל-6 שנות מאסר, במקרה בו הורשע המערער בהחזקת נשק וסם מסוכן, בנסיבות בהן החזיק במכוניתו - לבנת חבלה מתוצרת 'רפאל' ועל גופו 3 גרם קוקאין וMDMA - 60 גרם קטמין.

בעפ"ג (מחוזי י-ם) 9367-01-21 עבאסי נ' מדינת ישראל (11.05.21), (אליו הפנתה ההגנה) דחה בית המשפט ערעור על חומרת העונש. בית משפט השלום קבע מתחם הולם בין 20 חודשי מאסר ל-4 שנות מאסר בפועל, במקרה בו הורשע המערער בעבירה של ניסיון להחזקת נשק, בנסיבות בהן קיבל המערער מסוכן סמוי שקית ובה שני חפצים שנחזו להיות מטעני חבלה שהכילו חומר נפץ. ונגזר עליו 32 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי חיפה) 12158-04-23 מדינת ישראל נ' אליאב אסולין (30.01.24) (אליו הפנתה ההגנה), החזיק הנאשם במטען חבלה מאולתר בעל מערכת הפעלה אלחוטי, שבכוחו להמית. בית המשפט קבע את מתחם העונש לעבירת הנשק (הנאשם הורשע גם בעבירת סמים קלה) בין 20 ל-48 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (שלום נתניה) 70231-02-19 מדינת ישראל נ' אלימליח (12.12.23), נקבע מתחם הולם בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל. הנאשם הורשע הנאשם בעבירות החזקת נשק לפי סעיף 144א רישא, והחזקת תחמושת לפי סעיף 144א סיפא; החזקת סמים שלא לצריכה עצמית; החזקת כלים והחזקת שטר כסף מזויף. המדובר בנאשם שהחזיק ברכב שבבעלותו מטען חבלה מאולתר שבכוחו להמית, אליו הוצמד טלפון סלולרי. בנוסף החזיק במחסנית וקופסת כדורי 9 מ"מ, סם קנבוס במשקל של 711 גרם שחולק לשקיות, שני משקלים ו-8 שטרות של 100 מזויפים. עונשו של הנאשם נגזר ל 45 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם טרם נדון.

בת"פ (שלום כפר סבא) 58061-02-19 מדינת ישראל נ' מוטי קזס (09.09.19), שם נקבע מתחם שנע בין 10 ל-26 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות בהן הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נשק. מדובר בנאשם שהחזיק בביתו משך 13 שנים מטען חבלה מאולתר המורכב מצינור בקוטר 2.5 ס"מ ובאורך 20 ס"מ, שהכיל כדוריות, פתיל הצתה ותערובת נפץ. בנוסף החזיק 470 כדורי תחמושת התואמים לכלי ירייה מסוגים שונים. עונשו של הנאשם (קודם לתיקון בחוק) הועמד על 10 חודשי מאסר בפועל.

כאן המקום להוסיף כי בת"פ (שלום ב"ש) 4658-05-21 מדינת ישראל נ' אבו רקיק (13.12.22), אליו הפנתה ההגנה בטענתה למתחם עונש הולם שנקבע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר שיוכלו וירוצו בעבודות שירות - דובר במקרה שנסיבותיו שונות לחלוטין ואשר ברי כי אינו יכול להוות אמת מידה למקרה הנדון. אבו רקיק, הורשע בעבירה של החזקת חלק של נשק/ תחמושת, לפי סעיף 144 (א) סיפא, בנסיבות בהן החזיק אבו רקיק שנהג לאסוף ברזל לצורך מכירתו, 23 חלקי מתכת פנימיים אשר שימשו גופי מחסניות של אקדח אוטומטי מסוג גלוק, וחלק מתכת אשר שימש מדפס לרובה סער הגליל.

אשר למקרים אליהם הפנתה המאשימה, יש לומר, כי אלה אינם תומכים במתחם העונש לו עתרה. כך למשל, בת"פ (שלום ב"ש) 27417-07-23 מדינת ישראל נ' יוחאי ביטון, (ניתן על ידי מותב זה) דובר בנסיבות חמורות פי כמה מנסיבות המקרה הנדון, גם בהקשר של התנהלות הנאשם, עברו הפלילי ועוד.

ובאשר לת"פ (שלום ב"ש) 16541-01-21 מדינת ישראל נ' אדם אלנעאמי (24.1.22), הרי שם נקבע מתחם עונש בין 22 ל-48 חודשי מאסר בפועל, בנסיבות בהן החזיק הנאשם בביתו אקדח, רובה לא תקין, מחסניות וכדורים, וכן 273 גרם קנאבוס.

סיכום כלל הדברים האמורים, בהינתן העבירות בנסיבות ביצוען, מידת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים לצד הענישה הנוהגת, אני קובעת את מתחם העונש כך שינוע בין 30 ל 60 חודשי מאסר בפועל.

עונשו של הנאשם

5. בהעדר שיקולי שיקום, עונשו של הנאשם ייקבע בגדרי מתחם העונש ההולם שנקבע כאמור. בגזירת העונש אתחשב בנסיבות ושיקולים שאינם קשורים לנסיבות ביצוע העבירה.

הנאשם הנותן את הדין היום בן 24, רווק. בהעדר תסקיר שירות המבחן, על קורותיו ניתן ללמוד אך מדברי באת כוחו ורישומו הפלילי.

הרישום הפלילי כולל הרשעות. האחרונה מספטמבר 2020 בעבירות של חבלה במזיד ברכב ותקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, בגין נגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי בעבירות אלימות. הרשעה נוספת מינואר 2020 מבית המשפט לנוער, בעבירות תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, תקיפת שוטר ע"י שלושה או יותר, הפרעת שוטר במילוי תפקידו (2 עבירות), פציעה, חבלה כשעברייני מזוין, תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר - בגין הושת עליו מאסר על תנאי.

עברו התעבורתי כולל 5 הרשעות תעבורה, האחרונה מספטמבר 2023 במספר עבירות, בניהן, עבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה בקלות ראש. הרשעה נוספת מיולי 2021 גם היא בעבירות נהיגה בקלות ראש ונהיגה בשכרות.

מטבע הדברים, עברו הפלילי של הנאשם במצטרף לחלקו המלא והבלעדי בעבירות החמורות המלמדות על אופיו והעדר מוראו מחוק - מוביל לגזירת עונשו הרחק מחלקו התחתון של מתחם העונש אותו קבעתי. יחד עם זאת, יינתן משקל לא מבוטל, לגילו הצעיר, תקופת מעצרו הממושכת ובעיקר לנטילת אחריות על מעשיו והודאתו שחסכה זמן שיפוטי יקר לכלל הגורמים הנוגעים בתיק.

בשים לב לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, לרבות הפגיעה במוטיבציה הכלכלית שבבסיסה של עבירת הסמים, לצד טענות ב"כ הנאשם בהקשר לרכיב הענישה הכלכלי לרבות גילו הצעיר של הנאשם ומשך תקופת המאסר הצפויה לו, קביעת שיעור הקנס תהא מדתית.

אשר לרכיב הפסילה, בהינתן שהנאשם לא עשה כל שימוש ברכב בביצוע העבירות בכלל ועבירת הסמים בפרט, סבורני, כי בפעם זו, ניתן להסתפק בפסילתו על תנאי לנהיגה.

סוף דבר - לאחר שקלול מכלול השיקולים הצריכים לבחינת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 33 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת נשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת נשק מסוג עוון.

ד. 8 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

ה. קנס בסך 8,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס שולם תוך 90 ימים מהיום.

ו. 7 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות סמים מסוג פשע, משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.

צו כללי להשמדת מוצג סמים ונשק.

זכות הערעור הודעה.

ניתן היום, י"ג חשוון תשפ"ה, 14 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.